

Jednou budu skvělá řidička!

AUTORKA: ILONA SMEJKALOVÁ
FOTO: SUZUKI

Pocházíte z malé slovenské vesnice, narodila jste se na samém východě Slovenska, ve Vranově nad Topľou. To znamená, že už svým příchodem do Prahy jste projevila značné cestovatelské ducha!

Asi ano... Náš východ je skutečně daleko, autem je to z Prahy skoro jako do Chorvatska (smích). Možná je to taky nějaký starý kočovný gen, který se ve mně projevil. Od mala mě to vlastně táhlo „ven“. Ne

že bych chtěla utéct, spíš jsem chtěla objevovat nové světy.

Před třemi lety jste pobývala na jazykovém pobytu v San Diegu, vaše zážitky jste tenkrát popisovala v cestovatelském blogu. Jak jste se k blogování dostala?

K tomu se člověk nemusí dostat, prostě začne psát. Bylo to poprvé, co jsem někde do cizí země odešla sama, tedy mimo můj odchod do Prahy. Nějak jsem cítila, že před tím, než se definitivně usadím, potřebuju tuto zkušenost prožít. Být na druhém konci světa, sama se

Málokterá žena sjezdila tolik cizokrajných zemí jako Andrea Růžičková Kerestešová. Před půl rokem ovšem porodila oblíbená herečka syna Tobiáše. Svůj zamilovaný koníček – cestování – museli s partnerem na nějakou chvíli oželeť. Místo fotografií nebezpečných a exotických míst teď pořizuje především momentky do rodinného alba. Na léto se ovšem už nesmírně těší.

sebou. Pro můj další vnitřní rozvoj to bylo vlastně docela zásadní. Být sám je nepřenositelná zkušenost, samota je sakra upřímná... Tam nemůžete hrát hry, tam nefunguje tvářit se šťastně, když šťastná nejste. Ten měsíc mi pomohl vrátit se zpět ke své podstatě, naučit se být sama sebou a dělat jen, co opravdu chci. Ne to, co ode mne chtějí druzí.

V Luftshow Jakuba Koháka jste kdysi popisovala, jak jste ochutnala polévku z ženské placenty a jak v Indii v restauraci nabízejí hostům k jídlu penisy zvířat. I Jakub, kterého máloco vyvede z míry, na vás tenkrát valil oči!

No jo, mám docela zábavný život. Pohlavní orgány podávají taky v Číně a pouze v luxusních restauracích, údajně to omlazuje. (smích) Každopádně to není až taková rarita, býčí koule se kdysi

konzumovaly i v tuzemsku, jen teď se nám to zdá jaksi „hnusné“. Co se týče placenty, tak dnes je to taky „normální“. Vše je vlastně jen o úhlu pohledu a „normálnosti“.

Jste zřejmě dost dobrodružná povaha, absolvovala jste seskok padákem, potápěla jste se v Austrálii, dokonce jste během putování Kamerunem navštívila pralesní kmen Pygmejů či kočovný kmen Mbororo, který je známý potetovanými tvářemi svých příslušníků... Fakt jste se nebála?

Vše se konalo v rámci natáčení tehdejšího slovenského pořadu „Na vlastní kůži“. Šlo o zajímavou etapu mého života, jsem za ni vděčná. Hodně jsem toho viděla a zažila. Byly i okamžiky, kdy jsem se bála, opravdu moc. Ale taky jsem v té době byla strašně třeštiprdlo. (smích)

Ráda říkáte, že cestujete co nejdál a že vám na cesty stačí opravdu málo, prý nejste příliš náročná... Takže se zeptám upřímně, jako žena ženy – vydržíte třeba v jednom tričku i několik dní? A líčíte se na cestách?

V jednom tričku vydržím několik dní klidně i v Praze, nemám s tím problém. Pokud ale není špinavé a nesmrdí... Vlastně není důvod, proč ho měnit. Jen pro to, co si pomyslí ostatní? Snažím se postupně mít všeho jen tolik, kolik skutečně potřebuju, i co se oblečení týče. Už mě nebaví hromadit. Škodí to nejen nám, ale celé planetě. Myslím, že ke změně stačí opravdu málo, jen se trochu uskromnit.

Není pak trochu schizofrenní vrátit se do blahobytné Evropy, postavit se před kameru, fotit módu? Mám pocit, že když člověk pozná země, kde lidský život někdy nemá žádnou hodnotu, nebo dokonce zažije hlad a žízeň v místech, kde voda a potrava mají nesmírnou cenu, musí zákonitě vnímat některé věci úplně jinak, ne?

Je dobré poznat obě strany mince. Je dobré být někdy nemocný, abych mohl být zase mocný. Je to jen o tom, jak vše vnímáte. Svět je už takový. Chudý i bohatý, dobrý i zlý. A dualita je všude kolem nás. Mně to pomohlo vážit si světa,

v němž se nachází můj domov, máme skutečně hojnost všeho. Možná až blahobyt... Jenomže jsme marniví, to je jádro problému – chceme víc a víc. Absolutně. Ve všech směrech. Zkrátka, cestování mě naučilo nebyť pupkem světa, i vděčností a pokoře.

Svého času jste na cestách i hodně fotila, teď máte půlroční dítě – vyměnila jste tedy žánrové cestovatelské obrázky za fotografování do rodinného alba?

To víte, že ano, albíčka se krásně plní. (smích) Je to pořád moje velké hobby, postupně bych se ráda pustila i do jiných objektů, než je Tobiáš, ale vše přijde přirozeně a ve správný čas.

Jak tedy volný čas trávíte a co plánujete na léto?

Volný čas je vždy s rodinou. Rodinný život nás nesmírně baví, stačí nám ležet na dece pod stromem. Nebo jen tak být, potíchat a koukat na sebe.

Loni jsem dělala rozhovor s cestovatelkou Ilonou Bittnerovou a ta mě přesvědčovala, že cestovat lze i s úplně malým dítětem. Plánujete něco podobného?

Je jen otázka, za jakou cenu. Nedávno jsme byli poprvé autem na východním Slovensku, v září bychom rádi odjeli někde dál, třeba do Řecka. A pak uvidíme. Neplánuju,

jen chci, abychom si dovolenou užili všichni, podle toho budeme volit i destinace. Nechceme sebe i Tobiáše zbytečně trápit.

S malým synem je asi pořádné auto na cesty nutností, nabalit potřebné věci a teprve pak vyrazit, ne?

Auto je teď pro nás zásadní. Měli jsme staré autíčko, třídveřové, díky kterému jsme toho hodně zažili, ale s dítětem už bylo neohrabané. Tady už šlo dobrodružství trochu stranou a vyhrálo bezpečí a pohodlí. Pořídili jsme si konečně normální rodinné auto Suzuki S-cross. Výlety mimo Prahu jsou teď parádní.

Mezi námi – jste dobrá řidička?

No, já si udělala řidičák v osmnácti a od té doby nejezdila. Ale teď jsou dítě i auto mojí motivací, mívám kondiční jízdy a znovu se do toho dostávám. Díky automatickému řazení odpadl stres, že mi auto někde chcípne, tak jsem o něco klidnější. Už jen zvládnout chaos na silnici a jednou budu skvělá řidička!

Slovenská herečka a modelka **Andrea Růžičková Kerestešová** (*1984) se narodila ve Vranově nad Topľou. Po ukončení Střední pedagogické školy vystudovala učitelství prvního stupně a tvořivou dramatikou na Pedagogické fakultě Trnavské univerzity.

Účinkovala v mnoha reklamách, ve filmu se poprvé objevila v roce 2006, v české komedii Raftáci. Rok na to hrála v seriálu Světla pasáže. Na konci srpna 2009 začala Česká televize vysílat retrospektivní seriál Vyprávěj, ve kterém ztvárnila hlavní ženskou roli – Evu. Další výraznou úlohu dostala v seriálu Ordinance v růžové zahradě. V posledních letech se objevila ve filmech 3 sezóny v pekle, Všiváci či Jak se zbavit nevěsty.

V srpnu 2016 se provdala za Mikoláše Růžičku, hudebníka ze skupiny Republic of Two, o rok později se jim narodil syn Tobiáš.

INZERCE

BudFitSeniore.cz

SPORTOVNÍ HRY SENIORŮ
České republiky 2018

30. 5. 2018
Stadion mládeže DDM hl. m. Prahy
Na Kotlářce 1, Praha - Dejvice

Zátití nad akcí převzal:
primátorka hl. m. Prahy Adriana Krnáčová, náměstkyně primátorky Petr Dolínek, místostarostka MČ Prahy 4 Iva Kotvová, místostarosta MČ Prahy 4 Zdeněk Kovářik, vládní zmocněnec pro sport Milan Hnilička a Česká Unie Sportu

Soutěžící i fanoušci mají VSTUP ZDARMA

Hlavní partneři:
Nadační fond VEOLIA, PRAŽSKÉ SLUŽBY, COLONNADE

Informace a přihlášky ke stažení na www.BudFitSeniore.cz

7.00 - 9.30 - registrace a výdej startovních čísel
9.45 - společná rozcvička
10.00 - 14.00 soutěže
14.00 - beseda a setkání s VIP sportovci
14.30 - vyhlášení vítězů a tombola

A také...
Ukázky a workshopy aktivit pro 60+
Stánoviště prevence zdraví a bezpečnosti
Zóna partnerů

S podporou:
Dr. Max, Čedok, ZVOZ, SenSeln, Alzheimer home, Česká televize, deník, PRAŽSKÝ SENIOR